

MUSIK | RECENSION

Sofie Asplund fångar skönheten i det allra grymmaste

PUBLICERAD 2021-11-21

Sofie Asplund. Foto: Max Jansson

Benjamin Britten's sångcykel om det blixtrande och dramatiska mötet mellan Verlaine och Rimbaud är en perfekt utgångspunkt för Asplunds kvicksilversnabba sensibilitet, skriver Martin Nyström.

4.

Klassiskt**Sofie Asplund och LuKas**

Benjamin Britten och Claude Debussy

"Les illuminations, Ariettes oubliées"

(Swedish Society/Naxos)

I den inledande sången i "Ariettes oubliées", som rekonstruerar ett fulländat kärleksmöte, kommer höjdpunkten efter det att Debussy destillerat Wagners förspel till "Tristan och Isolde" till två sekunder - i ett "ljuvt skri" som framkallar ett ögonblick då all tonal orientering upplöses.

När vår senaste operasopranstjärna Sofie Asplund nu albumdebuterar är det med denna sångcykel till texter av Paul Verlaine, länkade med Benjamin Brittens sångcykel "Les illuminations" till texter av Arthur Rimbaud. En koppling som gör albumet till ett nästan förbjudet hett möte mellan de båda diktarna och deras famösa kärleksrelation som gick så långt att den ene sköt den andre.

Denna teatrala dimension är en perfekt utgångspunkt för Asplunds dramatiska intelligens och kvicksilversnabba sensibilitet som fångar skönheten i det allra grymmaste, den flämtande pulsen i det sista andetaget. Vilket här får ett underbart understöd av Lunds kammarsolisterna (LuKas). Asplund kastar sig djärvt ut i "denna vilda föreställning" som det heter i en av sångerna. Och gör albumet till en ociviliserat nattlig fest, nedsänkt i strömvirvlar och i piskande skum.

Bästa spår: "Antique" (Britten) och "C'est l'extase" (Debussy)

Läs mer om [musik](#) och fler texter av [Martin Nyström](#)

TEXT

Martin Nyström